

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z powództwa A. K.

przeciwko A. M. Syndykowi Masy Upadłości "O." sp. z o.o. w upadłości
likwidacyjnej w Ś.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powódki Syndyka Masy Upadłości
E. S.A. w upadłości likwidacyjnej w K.

o ustalenie i wynagrodzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 28 lutego 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej Syndyka Masy Upadłości E. S.A. w upadłości
likwidacyjnej w K, od wyroku Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 12 października 2015 r., sygn. akt VII Pa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od interwenienta ubocznego na rzecz pozwanego kwotę
240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ś. wyrokiem z dnia 16 marca 2015 r., sygn. akt IV P (...) oddalił powództwo A. K. przeciwko A. M. Syndykowi Masy Upadłości „O.” sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w Ś. w przedmiocie ustalenia istnienia stosunku pracy oraz zasądzenia kwoty 2.678,49 zł tytułem należnego wynagrodzenia za pracę w związku z przejściem zakładu pracy na pozwanego (art. 23¹ k.p.).

Sąd Rejonowy stwierdził, że do przejścia zakładu pracy nie doszło, bowiem nie została zachowana tożsamość jednostki gospodarczej przejętej przez pozwanego od dotychczasowego pracodawcy pozwanej – E. S.A. w K., gdyż pozwany syndyk masy upadłości nie miał zamiaru i faktycznie nie prowadził w oparciu o przejęte mienie jakiejkolwiek działalności gospodarczej, a przejęcie mienia wynikało jedynie z wykonywania przez niego obowiązków wynikających z zarządu masą spadkową.

Od powyższego wyroku apelację złożyła powódka oraz interwenient uboczny zarzucając zaskarżonemu wyrokowi naruszenie zarówno przepisów postępowania, jak i przepisów prawa materialnego.

Sąd Okręgowy w Ś. wyrokiem z dnia 12 października 2015 r., sygn. akt VII Pa 88/15 zmienił zaskarżony wyrok jedynie co do kosztów postępowania, obniżając kwotę zasądzoną od powódki na rzecz pozwanego, a w pozostałym zakresie obie apelacje oddalił, przyjmując przy tym, tak jak Sąd Rejonowy, że nie doszło do przejścia zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ k.p.

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył skargą kasacyjną interwenient uboczny Syndyk Masy Upadłości E. S.A. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w Katowicach w części oddalającej apelację interwenienta. Skarżący oparł swoją skargę kasacyjną na zarzutach naruszenia zarówno przepisów prawa materialnego, jak i prawa procesowego, mających wpływ na wynik sprawy.

Jako podstawę wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący wskazał jej oczywistą zasadność. Skarżący wskazał, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej wynika z dwóch powodów:

1) zaskarżony wyrok Sądu drugiej instancji zapadł wskutek rażącego naruszenia prawa przez ten Sąd, a w szczególności wskutek rażącego naruszenia art. 23¹ k.p. oraz podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie prawa;

2) Sąd drugiej instancji ograniczył się wyłącznie do przyjęcia ustaleń faktycznych Sądu pierwszej instancji oraz wyjaśnień pozwanego jako swoich, bez poczynienia w tym zakresie innych, dodatkowych i własnych ustaleń faktycznych, w szczególności z pominięciem zeznań świadków zawnioskowanych przez powódkę oraz zeznań świadków zawnioskowanych w apelacji interwenienta

ubocznego, a ponadto z pominięciem wniosków dowodowych z dokumentów zawnioskowanych w apelacji interwenienta ubocznego, mimo że potrzeba przeprowadzenia tych dowodów pojawiła się w postępowaniu apelacyjnym, co spowodowało nie rozpoznanie zarzutów apelacyjnych. Odpowiedzi na skargę kasacyjną złożyła zarówno powódka (popierając stanowisko i zarzuty podniesione przez skarżącego) jak i pozwany.

W swojej odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o: oddalenie skargi w całości oraz o zasądzenie od interwenienta ubocznego na rzecz pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna interwenienta ubocznego nie może zostać przyjęta do merytorycznego rozpoznania. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wobec powyższego wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że w danej sprawie zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Pełnomocnik interwenienta ubocznego wskazał w skardze, że podstawą przyjęcia jej do rozpoznania jest to, że jest ona oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Nie można jednak uznać, że strona skarżąca skutecznie wykazała, że złożona skarga jest oczywiście uzasadniona.

Utrwalony w orzecznictwie Sądu Najwyższego jest pogląd, że wykazanie podnoszonej w skardze oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) - jako przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania - wymaga przedstawienia tego, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona

(postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06 LEX nr 198531, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 204/06, LEX nr 421035; z dnia 9 stycznia 2008 r., III PK 70/07, LEX nr 448289; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, LEX nr 448205; z dnia 3 kwietnia 2008 r., II PK 352/07, LEX nr 465859 i z dnia 5 września 2008 r., I CZ 64/08).

Podczas, gdy dla uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla przyjęcia skargi do rozpoznania - z uwagi na jej oczywistą zasadność w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. - niezbędne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, LEX nr 82274; z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, LEX nr 375616; z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/ 07, LEX nr 453107; z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, LEX nr 490364; z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, LEX nr 491538 i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08, LEX nr 494134). W judykaturze podkreśla się, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, OSNP 2004 nr 13, poz. 230; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, LEX nr 442743; z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08, LEX nr 469185 i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, LEX nr 494133 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2013 r., III SK 11/13, LEX nr 1380967).

Na wstępie należy wskazać, że skarżący w żaden sposób nie uzasadnił szerzej na czym miałyby polegać oczywista zasadność skargi w zakresie drugiego ze sformułowanych przez niego przejawów oczywistej zasadności skargi w zaskarżonym wyroku.

Również w odniesieniu do zarzutu naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 23¹ k.p. skarżący nie zdołał skutecznie wykazać, aby w sprawie występował stan „oczywistej zasadności” skargi kasacyjnej w rozumieniu przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Należy zauważyć, że Sąd Okręgowy nie wskazywał, że znaczenie dla stwierdzenia przejścia zakładu pracy ma wola stron, czy też, że jest ona decydująca dla zastosowania art. 23¹ k.p. Sąd Okręgowy opierając się na orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazał natomiast, że dla stwierdzenia, że miało miejsce przejście zakładu pracy konieczne jest zachowanie tożsamości zakładu pracy po przejęciu. Godzi się zauważyć, że w sposób pełniejszy wyjaśnił to Sąd Rejonowy w swoim wyroku, powołując się również na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Skarżący nie podważył wykładni wspomnianego przepisu przyjętej przez Sąd Okręgowy, nie wykazał, że dopuszczalna jest inna interpretacja. Skarżący nie wykazał również, aby w niniejszej sprawie mogło mieć miejsce zachowanie tożsamości zakładu pracy po jego przejęciu przez pozwanego.

Zauważyć należy, że stanowisko Sądu Okręgowego w zakresie konieczności zachowania przez zakład pracy tożsamości dla stwierdzenia przejścia zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ k.p. jest zgodne zarówno z najnowszym orzecznictwem Sądu Najwyższego, jak i z ustaloną linią orzecniczą Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Można i należy także powiedzieć, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej stanowi przymiot, którego istnienie potwierdza jaskrawie niesprawiedliwe rozstrzygnięcie sprawy przez sąd powszechny (tak: Sąd Najwyższy w postanowieniu z 6 października 2009 r., II PK 162/09). Natomiast w stanie faktycznym niniejszego sporu nie sposób takiego zarzutu podnieść wobec zakwestionowanego skargą rozstrzygnięcia. Stanowi ono wyraz dogłębnej skrupulatnej analizy materiału dowodowego i należytego zastosowania prawa materialnego. Nie sposób zatem stwierdzić, że skarga kasacyjna wywiedziona od tego wyroku jest oczywiście uzasadniona.

Stwierdzając, że nie zachodzą podstawy do przyjęcia skargi, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił zgodnie z art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania ma swoją podstawę w art. 98 § 1 k.p.c. w związku z § 9 ust. 1 pkt 1 oraz § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

I.n